

врайѣ отъ особни законн, наричато Библиотека; него е съчинилъ Ибрахимъ Хамви на арабскыи въ 1549-та год. подиръ Х. или 959 отъ Бгира, а Мухамедъ Мевкъвати го прѣведе на турскыи.

Поголвни-тѣ дѣми отъ азбука-та, коато коранъ-тъ учи. сж: Вдних е Богъ, и Мухамедъ е неговъ пророкъ. Мойсей и Христосъ сж Божии посланици. Молитва, постъ и милостыня отъ баратъ небесны-тѣ братѣ. Който умре за вѣра, ще бѣже въ рай. — Мусулманинъ ще каже вѣрний.

Турскый языкъ е едно нарѣчїе отъ татарскыи. Той колкото си бѣше богатъ отъ първо, испослѣ прїе голѣмо едно число отъ персийскыи изговоркы, а еше помалко отъ ирабскыи, на кегото и е азбука-та са поше. Отъ тѣзи два богати и совершеннъ езичи въ загах турскый языкъ сладкогласїе-то, облагж-тъ и белелѣпїе-то си, и е станжалъ толко напетъ и бѣженъ. Въ Цариградѣ между лица на двореца, и повъжъ, между нѣжныи полъ може да чѣе стѣкы колко е чистъ, сладкъ и прїетенъ турскый языкъ.

Турска-та книжинна са състонъ въ голѣмо едно число на сочиненїи печати и ръкописъ